

مدیرانی با نمره پایین

در میان بازنده‌های ورزش مدیرانی هم هستند که نتوانسته‌اند از مجموعه تحت مدیریت خود یا همکاران‌شان نمره قبولی بگیرند. تعدادشان هم کم نیست. محمد پولادگر اگرچه از نظر رده مدیریتی بالاتر رفت و پست معاونت قهرمانی را گرفت، اما این پست به معنای پیروزی او نیست. رئیس فدراسیون تکواندو بعد از ۲۱ سال ریاست فدراسیون و در شرایطی که فکر می‌کرد رأی بالایی دارد، در انتخابات فدراسیون تکواندو شرکت کرد اما نتیجه‌ای که در انتخابات ۱۵ دی ماه رقم خورد، یک شکست مطلق برای او به حساب می‌آید. برنامه‌ریزی این‌طور بود که او در مجمع تکواندو رأی اعتماد بگیرد و سپس با یک رأی خوب به وزارت ورزش برود و معاون قهرمانی شود. با این کار هم هادی ساعی از میدان به در می‌شد، هم پولادگر با وجهه خوبی راهی خیابان سئول می‌شد اما رأی پرافتخارترین ورزشکار المپیک ایران معادله‌ها را بر هم زد. هادی ساعی ۲۹ رأی آورد و اگرچه به اکثریت مطلق نرسید اما پولادگر را بازنده این رقابت کرد. بعد از ۴۶ روز، وزارت ورزش بالاخره ریاست ساعی را پذیرفت اما اگر در همان مجمع هم رأی‌گیری دوباره انجام می‌شد (که طبق قانون باید این اتفاق می‌افتاد) بی‌تردید ساعی رأی بیشتری می‌آورد؛ چراکه تابی پولادگر در تکواندو شکسته بود. ۲۷ رأی او در مقابل ۲۹ رأی ساعی، یک شکست محض برای او محسوب می‌شد و همین عدد کافی بود تا خیلی‌های دیگر از رئیس سابق فدراسیون رو بگردانند. به هر حال این روزها پولادگر نفر دوم ورزش کشور در حوزه قهرمانی است اما حتماً او اتفاق‌هایی که در ۱۵ دی سال ۱۴۰۰ افتاد را فراموش نمی‌کند.

چهره ویژه

حسن یزدانی در فاصله دو ماه از یک بازنده به برنده تبدیل شد. نه اینکه مدال نقره بازی‌های المپیک بی‌ارزش باشد. حتماً اتفاق فوق‌العاده‌ای است اما برای حسن یزدانی شکست مقابل دیوید تیلور امریکایی در فینال، تقدیر تلخ بود که نقره المپیک به چشمش نیامد. حال بد حسن یزدانی بعد از فینال و اتفاق‌هایی که در سالن رقم خورد، نشان داد که این نقره برای او یک باخت به حساب می‌آید؛ اگرچه دو ماه بعد همه چیز عوض شد. صورت حسن یزدانی و ریشی که به‌صورت سکه‌ای ریخته بود، از فشار روانی او حکایت داشت و همین موضوع نگرانی‌ها را درباره نروژ و نتایج‌اش بیشتر می‌کرد. اگر این بار حسن می‌باخت، شاید دیگر هیچ وقت سرپا نمی‌شد اما فاصله توکیو تا نروژ برای او متفاوت طی شد. تغییر کادر فنی تیم ملی شاید یکی از اتفاق‌ها در این مسیر بود اما مهم‌تر از همه اینها، ذهن حسن یزدانی؛ از او در فاصله دو ماه و ۱۱ مهر ۱۴۰۰ یک برنده مطلق ساخت. حسن یزدانی با طلای رقابت‌های نروژ بالاخره تابی ذهنی‌اش را شکست و تعداد مدال‌های جهانی و المپیک‌اش را به هفت رساند.

تلاش برای تأیید صلاحیت

از بین مدیران فرد دیگری را که می‌توان به‌عنوان بازنده انتخاب کرد، رامین طباطبایی است؛ رئیس چهار سال قبل فدراسیون بسکتبال که برای دوره جدید انتخابات اجازه شرکت در مجمع را پیدا نکرد. قرار بود مجمع انتخاباتی بسکتبال هم مثل بقیه رشته‌های بلا تکلیف در دی ماه برگزار شود اما اتفاق‌هایی افتاد که این مجمع چند بار به تعویق افتاد. وزارت ورزش هیچ وقت اظهار نظر روشنی درباره این مجمع نداشت اما زمزمه ثابت ماه‌های اخیر بسکتبال این بود که تأیید صلاحیت رامین طباطبایی برای مجمع نیامده است. حتی تعویق چند باره مجمع بسکتبال هم به او کمکی نکرد تا اینکه بالاخره در هفته اول اسفندماه عنوان شد که روز نهم ماه آخر سال، انتخابات بسکتبال برگزار می‌شود بدون اینکه طباطبایی اجازه شرکت در مجمع را پیدا کند. ماجرای کشف مشروبات الکلی از برخی بازیکنان بسکتبال پیش از المپیک (البته در شرایطی که طباطبایی همراه تیم نبوده) در کنار ماجراهایی که به خاطر خواهرزاده رئیس، پیش آمده بود، از جمله دلایلی بود که مانع رئیس برای حضور در انتخابات شد. رد صلاحیت شدن طباطبایی که عده‌ای می‌گویند به خاطر پاپوش‌هایی است که برایش درست کردند، بیشتر از اینکه حضور او برای چهار سال دیگر در رأس بسکتبال را از او گرفت، به اعتبار او خدشه وارد کرد و ادامه حضورش در مدیریت ورزش را با او و اگرهای زیادی همراه کرد.

فروغ کاروان

هیچ کس فکرش را نمی‌کرد که او بتواند روی سکوی نخست المپیک بایستد. همه مشغول تماشای مسابقه شمشیربازی بودند که خبر رسید جواد فروغی اولین طلای ایران در رشته تیراندازی را به دست آورده است. ورزشکاری که برخلاف بقیه، خودش قبل از مسابقات از شانس بالایش برای کسب مدال در المپیک گفت. ورزشکاری که می‌گفت روی ذهنش خیلی کار کرده و آماده این رویداد بزرگ است. رکوردهای خوبی که در مسابقات پیش از المپیک ثبت کرده بود، این اعتماد به نفس را به او داد و همین روحیه او را از تمام ورزشکاران ایران در المپیک متمایز کرد. ورزشکاری که با روحیه فوق‌العاده مقابل حریفانش ظاهر می‌شد، بدون کوچکترین استرسی. او البته یکی از پرخبرترین ورزشکاران ایران در توکیو به حساب می‌آید، بخصوص به خاطر حواشی که بعد از کسب مدال برایش به وجود آمد. در روز مسابقه میکس، خبرنگاران آلمانی منتظر بودند تا حاشیه تازه‌ای را برای او ایجاد کنند اما این اتفاق نیفتاد و حتی حرف‌های تیرانداز کره‌ای هم باعث نشد که مدال طلا از او پس گرفته شود. اگرچه در مسیر دفاع از این مدال با ورزش، اشتباهاتی هم اتفاق افتاد؛ مثل ماجراهای فرودگاه در روز برگشت فروغی به تهران.

